

Torres Crest

85 països confien en les produccions dels cellers Torres. En total, la firma exporta a l'any 6 milions d'ampolles de vins i de conyac que representen una xifra de negoci de 1.354 milions de pessetes.

J. M. Pasqual

Bodegas Miguel Torres, empresa familiar fundada el 1870, posseeix en l'actualitat un total de 640 Ha. de vinya al Penedès, situades a Sant Martí Sarroca, Pontons, Santa Maria de Miralles, Poblet, Sant Joan de Mediona i, l'extensió més important, a Pacs del Penedès.

Pacs, una població situada a 20 Km de la costa, al Penedès mitjà, acull també la masia Torres, la planta de vinificació —la més moderna de tot Europa— i els cellers. Tot envoltat pràcticament per una colina coberta de «Cavernet Sauvignon», amb els ceps units amb filferros que faciliten la collita mecànica.

El progrés tecnològic dels darrers anys ha facilitat que a les vinyes dels Torres actualment hi hagi plantats entre 4.500 i 5.000 ceps per Ha., mentre que a la resta de la comarca la densitat de plantació és de 2.500 per Ha. Les instal·lacions de Pacs del Penedès aporten a la comarca uns 200 llocs de treball, a part que, en temps de verema, per a l'elaboració dels vins Torres, adquireix un 50 per cent de les seves necessitats als pagesos de la zona, especialment les varietats «Parellada», en blanc, i «Carinyena, Garnatxa» i «Ull de Llebre», en negre.

La producció anual de Bodegas Torres és de 24 milions d'ampolles, un 30 per cent del total són brandy i, l'altre 70 per cent vins, a la vegada negres en un 70 per cent i blancs en l'altre 30 per cent.

Torres exporta a 85 països del món un total de 6 milions d'ampolles per un valor de 1.354 milions de pessetes. Això representa un increment del 14,5 per cent sobre l'any anterior, el 1987, en què l'empresa ja estava situada en el número ú entre les exportadores de vins de qualitat amb Denominació d'Origen.

El principal mercat d'exportació dels vins Torres són els Estats Units amb 1.794.000 ampolles, un 34,7 per cent del total dels 5.160.000 ampolles que exporta l'estat espanyol a aquell mercat. Torres també exporta, per aquest ordre, segons el volum, al Regne Unit, Canadà, Dinamarca i Alemanya principalment.

La petjada dels Torres no es limita a la comarca del Penedès, sinó que ha adquirit un cert aire d'universalitat.

L'empresa, a part de les 640 Ha. de vinya a què ens hem referit, té 150 Ha. més, i celler, a Coricó —Xile—, 20 Ha. a Sonoma Valley —Califòrnia— i dues delegacions comercials a San Francisco i Tokio.

Des de gener del 79 la firma Torres és present a Xile, com a culminació d'un llarg procés iniciat el 1973, en què es van estudiar diverses alternatives: Califòrnia, Argentina i Xile. Una consideració important que va influir molt en l'elecció d'aquest país, deixant de banda el bon clima, la tradició viticul-

tora i el reconeixement mundial de la qualitat dels seus vins, és que Xile és membre de ple dret d'ALADI (Associació Llatinoamericana d'Integració) que, d'una manera similar al Mercat Comú europeu, estableix una àrea comercial lliure entre les repúbliques sud-americanes, afavorint avantatjosament el lliure comerç dels productes dels països membres, pel que fa als impostos duaners i, en definitiva, afavorint-los enfront dels competidors externs.

Miguel Torres —Xile— produeix dos xampanyans, tres vins blancs: el «Santa Digna-Sauvignon blanc», el «Bellaterra» i el «Don Miguel»; el «Santa Digna Rosé», rosat; i el «Santa Digna-Cavernet Sauvignon». En conjunt, un milió d'ampolles, un 50 per cent de les quals s'exporten a diversos mercats internacionals. Les 20 Ha. de terrenys aptes per al cultiu de vinya que Miguel Torres posseeix al Nord de Califòrnia, a Sonoma Valley, estan situades en una zona vinícola considerada de les millors d'aquell estat.

A començament de 1986, Torres va iniciar la plantació de vinya a Califòrnia, principalment de les especialitats «Parellada» i «Chardonnay», blancs, que seran aptes per a la producció a partir de 1989. L'empresa té prevista per al 1990 l'elaboració de vins negres en la *Winery* que es posarà en marxa.

En l'actualitat, Miguel Torres, de la quarta generació de la tradició vinícola de la família Torres dirigeix l'empre-

Aspecte interior dels cellers.

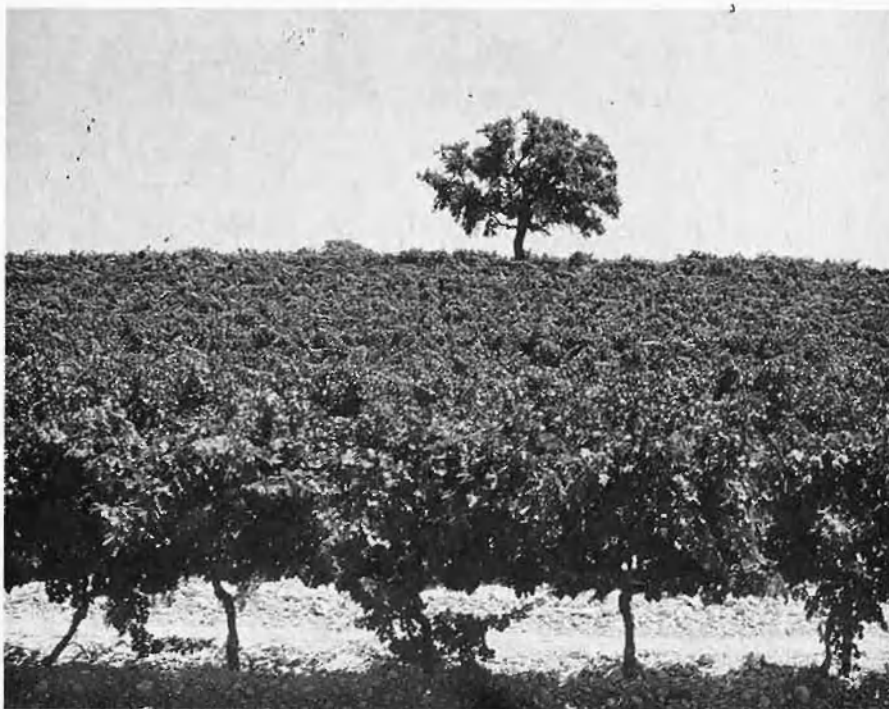
RICARD CUGAT

sa. És el propietari i l'actual president. La seua dona, Margarida Riera, és la responsable dels mercats dels països de l'Est d'Europa i d'Àustria.

Tots els fills de Miguel Torres col·laboren en l'empresa. **Juan Maria Torres** té cura de la imatge exterior i és el gerent de la Divisió de Productes d'Importació Torres Import, **Marimar Torres** és la directora de la North America Torres Wines, Inc., que cobreix les vendes a USA i Canadà, i **Miguel A. Torres**, enòleg i escriptor, és el gerent de la firma, responsable de l'elaboració a l'estat espanyol i de Bodega Miguel Torres-Xile. **Waltraud**, la dona de **Miguel A. Torres**, s'encarrega del mercat de la República Federal d'Alemanya.

En la dècada del 80 s'ha observat un fort descens del consum de vi en la majoria dels països productors, fonamentalment Itàlia, Portugal i França, potser a causa del fet que augmenta el consum dels vins de qualitat en detriment dels vins ordinaris. No és estrany, per tant, que la tasca que està duent a terme la família Torres estigui orientada únicament a la producció de vins d'un cert nivell de qualitat. Aquesta sofisticació també té un preu. Sense IVA i en ampolles de 3/4, un «De Casta» (rosat) surt pert 270 pessetes; entre els blancs, els preus van des de 660 pessetes un «Waltraud», el més car, fins a les 284 un «San Valentin Medium», el més econòmic. Els preus més cars corresponen als vins negres. Des de les 275 pessetes del conegut «Sangre de Toro», fins a les 1.528 del «Gran Coronas» etiqueta negra. Sempre referint-nos a preus nets de venda al detallista. Un vi generós o aperitiu surt per unes 300 pessetes l'ampolla. I els licors, els més cars de tots els productes, oscil·len entre les 570 pessetes del «5 Torres Solera Selecta» fins a les 9.165 de l'«Honorable Gran Reserva».

La Divisió Torres Import per la seva banda, d'acord amb la política general de control de qualitat practicada per Bodegas Torres, limita les seves importacions a pocs productes i molt seleccionats. Torres Import preveu per al 1988 sobrepassar els 600.000.000 de pessetes en volum d'importacions. Els productes importats per Torres són: un xampany, el «Viuda Clicquot», amb 7.300.000 ampolles de producció anual i que exporta a 132 països; un calvados, el «Père Magloine», amb 1.570.000 ampolles i exportació a 65 països; un whisky, el «Mackinlay», amb 620.000 caixes de producció anual i exportació a 72 països; una cervesa alemanya, la «Beck's», amb 1.520.000

RICARD CUGAT

A les vinyes dels Torres hi ha plantats entre 4.500 i 5.000 ceps per Ha.

hectòlitres de producció anual i exportada a més de 100 països; un Irish Cream, el «Royal Para»; un Bordeus, el «Cordier» i els vins «Miguel Torres-Xile», que tenen una producció d'1.100.000 ampolles anuals, que s'exporta a 30 països i del qual a l'estat espanyol arriben 60.000 ampolles.

Més enllà de les impressions que un vi Torres pot oferir al paladar, un dels

Els costums actuals primen la qualitat en el vi.

aspectes més impressionants de Bodegas Torres són les instal·lacions per a l'elaboració dels vins i licors, en concret el sector dels depòsits autobuidables per a la fermentació de vins negres o blancs per separat. Més de 60 depòsits ultramoderns, completament d'acer inoxidable aliat amb cadmi, brom i liti, considerat de valor semiestrategic, que evita ser atacat pels àcids del vi, i amb cabuda per a 37.000 litres cadascun, donen en aquesta planta de fermentació de negres més aviat l'aspecte d'una plataforma petroliera, que no vinificadora. Al costat, una cinquantena de depòsits amb cabuda per 34.000 litres i un centenar de 10.000 litres, tots amb regulació controlada de temperatura, serveixen per a la fermentació del blanc. En conjunt, una inversió de centenars de milions en els darrers anys que ha afavorit de retop empreses com METALCOY, SA i ARALSA —d'Alcoi—, especialitzades en maquinària vinícola i oleícola; PROCONOR —de Viladecans, Barcelona—, enginyers industrials; SEEGER —de Tarragona— maquinària de clarificació de vins i BRASAG, SA —de Barcelona—, constructora de cubs d'acer.

Prop de la planta, 11.000 barrils de roure vell i una olor de vi, fusta, humitat i fongs guarden calladament les ampolles d'uns vins potser encara no tan famosos com Sofia Loren o Hugo Tognazzi, personatges que han manifestat públicament la seva predilecció pel Torres. □